

המלך השביעי ועטרות

הקדמה: שתי בחינות נוק' מקובל לראות בכונות התפילה: עטרת היסוד דו"ק דמ"ה וכן דו"ק דב"ן. מקובל לראותם כשתי נוק' שונות. ע"פ חלק מהשיטות עובדים רק בעטרות אך לא במלך השביעי ולפי שיטות אחרות עובדים גם בנוק' שהיא המלך השביעי (ראה שיטת הש"ש בפת"ע ל"ד ע"א, צדק ושלום י"ח ע"א). לשיטת השד"ה שתי נוק' אלו שייכות למערכת אחת כפי שיבואר להלן. ברור שהדברים אינם מבוארים דיים ויש בהם הפתעה גדולה ללומדים אך סיכמנו את הנלע"ד.

- א. ע"ח של"ו פ"א נ"ד ע"ד: מהו מיעוט הירח, אמר לה לך ומעטי את עצמך, ואז מלכויות של ט"ס נפלו למטה. המלכות ניטלה (נבנית) מכולם והי משלימה את כל הספירות העליונות לעשר ספירות.
- ב. שערי רחמים ח"ב תשובה רמ"א: מפנה לע"ח הנ"ל, ומסכם: רחל שהיא המלך השביעי שהיא משלימתו לעשר, היא זו שקטרגה וירדו ממנה לבריאה ט' מלכויות דט"ס שלה, אלו המלכויות נקראות עטרת היסוד והם העולות בתפילה. לכן ניתן לקרוא להם עטרת היסוד או מלך השביעי והכונה לאותו דבר. אחר שיעלו מלכויות אלו לאצילות, יתחברו עם בחינותיהם שנשארו באצילות. אז נגדלת ומתחברת עם חצי העליון שלה (כנראה כוונתו ללאה דרחל) ותהיה כשיעור קומת ז"א (כפי שמצינו בתיבת "באהבה" לפני נסירה).
- ג. שערי רחמים ח"ב תשובה ק"א: בתיבת "מלכותו" יש כוונת "ציקי קדירה" המשכה לנוק' שבבריאה, ואח"כ זיווג ז"ן (רק ביוצר, לא בשלושת ק"ש אחרות). הנוק' שירדה לבריאה היא מלכויות דט"ס שלה ולכתר שבהם ממשיכים "ציקי קדירה". תשע הספירות שבהם עומדים באצילות ועמהם נעשה הזיווג בחשאי שהוא רוחא ברואח דז"ן. משתי תשובות אלו נלמד ששיטת השד"ה שהנוק' שבבריאה עם זו שבאצילות הם נוק' אחת ולכל אחת מהם מתייחסים בנפרד עד שהם יתאחדו למעלה באצילות במהלך ברכת אבות.
- ד. פאת השד"ה ח"א צ"ב ע"א על ע"ח של"ו פ"א: מפנה לע"ח שכ"ג פ"ה.
- ה. ע"ח שכ"ג פ"ה אות ד' ק"ז סוע"ד: המלכות שבכל הפרצופים בין מלכות דנוק' בין דז"א בין דאו"א ובין דא"א ירדו אחר הקטרוג ולא נשאר למעלה רק רשימו. עיין בהגוב"י אות י"ד בשם הש"ש ח"א ע"ח ע"ד, שמבאר שכוונתו למערכות עובי ע"ד 5 נקודות שיצאו מעיניים דא"ק ובכל אחת מהם היתה שבירה בשווה, ונתקנו בתיקון בששת ימי בראשית וביום ד' היה קטרוג במלכויות של כולם. ניתן לבאר את הדברים לענ"ד באופן שונה. ידוע בעולם התיקון יש התכללות והתקשרות ולכן א"א נבנה מהכתרים של כל הפרצופים, אבא מהחוכמות של כל הפרצופים והנוק' ממלכויות של כולם. א"כ כשהתמעטה הנוק' בעת הקטרוג (שהיה אחר התיקון) נחשב הדבר כירידת המלכויות של כל הפרצופים וכביכול כולם נחסרו והם ללא ונשארו בט"ס בלבד.
- ו. נה"ש י"ז רע"ד: הרש"ש דן מהי הנוק' המזכרת בק"ש האם המלך השביעי או מלכויות של כל שבעת המלכים? ומסכם, נראה שהיא המלכות דכל הז' מלכים. עיין בהגוב"י אות ג' המפנה לתו"ח קל"ה ע"ב שאומר שהכל אחד, כי ז' המלכויות נעשים המלך השביעי. כלומר הרש"ש לא התלבט בין שתי אפשרויות אלא לימד אותנו שהמלך השביעי בנוי ממלכויות של כל שבעת המלכים.
- ז. נה"ש ז' ע"ד ד"ה "וכשנמשכים", הארת הבינות וגבורות (אטב"ח) הבונים ומתקנים את יעקו"ר בברכת אבות, הם לעטרות ולא למלך השביעי. יובן ע"פ דברי השד"ה הנ"ל באות ב' וג', שתיקון הנדרש הוא לאותם בחינות שהתמעטו וירדו לבריאה שהם העטרות אך הבחינות העליונות המכונות המלך השביעי, מתוקנות, ולהם נעשה הזיווג בחשאי.
- ח. נה"ש כ"ז ע"ב: הברורים עולים ונכללים בנקודת המלכות דאצילות שהם הט' מלכויות של ט"ס... שהם השבעה מלכויות של שבעת המלכים. הרש"ש נאמן לדרכו כפי שהבאנו באות ו'.